

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/88/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223201389
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1223201389.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. X.X.XXXX, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka – C. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, D. – F. D., a otec – G. G. B. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, D. – F. D., t.č. bytom C. XX, D., zastúpený JUDr. Jurajom Gajdošíkom, advokátom, so sídlom Miletičova 23, Bratislava o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II z 20. februára 2024 č. k. 28P/23/2023-178, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti uloženia zákazu otcovi vycestovať s mal. A. mimo územia Slovenskej republiky bez písomného súhlasu matky (výrok III.) a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok IV.) p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. schválil dohodu rodičov v nasledovnom znení: „Maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorá sa bude realizovať nasledovne: Maloletý bude v osobnej starostlivosti otca od pondelka párneho týždňa od 08.00 hod. do stredy nasledujúceho nepárneho týždňa do 08.00 hod. Maloletý bude v osobnej starostlivosti matky od stredy nepárneho týždňa od 08.00 hod. do pondelka nasledujúceho párneho týždňa do 08.00 hod. Matka sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého A. B. sumou 130 € mesačne 01.09.2023 vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám otca počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o zverení maloletého. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2023 do 29.02.2024 vo výške 780 € sa matka zaväzuje uhrádzať v mesačných splátkach vo výške 130 € spolu s bežným výživným. Matka sa zaväzuje uhradiť otcovi do 15.03.2024 výživné uhrádzané otcom za obdobie od 01.09.2023 do 31.01.2024 spolu vo výške 1.150 €. Otec sa zaväzuje do 31.03.2024 previesť finančné prostriedky vo výške 1.150 € na bankový účet vedený na meno maloletého A., pričom o zriadení účtu, podmienkach vedenia účtu a prevedení finančných prostriedkov, bude písomne informovať matku do 31.03.2024. Matka sa zaväzuje poskytnúť otcovi súčinnosť pri zriadení bankového účtu. Obidvaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Daňový bonus si bude uplatňovať otec a prídavok na dieťa si bude uplatňovať matka.“ Ďalej výrokom II. rozhodol, že mení rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 27P/66/2018-51 zo dňa 9.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č. k. 20CoP/18/2019 - 151 zo dňa 12.2.2020 v časti výroku o zverení maloletého a o výživnom. Výrokom III. otcovi uložil zákaz vycestovať s mal. A. mimo územia Slovenskej republiky bez písomného súhlasu matky. Výrokom IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil použitím ust. § 24 ods. 3, č a 5, § 26, § 28 ods. 1 a 2, § 35, § 36 ods. 1, § 43 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a 6, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, keď v otázke zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dospeli rodičia k vzájomnej dohode a v priebehu pojednávania uzatvorili rodičovskú dohodu, s ktorou vyjadril súhlas aj kolízny opatrovník maloletého. Maloletý bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, s právom oboch rodičov zastupovať ho a spravovať jeho majetok a matka sa zaviazala prispievať na výživu maloletého. Súd rodičovskú dohodu schválil a premietol ju do výrokovej časti rozsudku. V časti zákazu vycestovať, resp. možnosti otca vycestovať s maloletým do zahraničia len so súhlasom matky, rodičia nedospeli k zhode. Zo Zákona o rodine, ako aj z dlhodobo ustálenej judikatúry nepochybne vyplýva, že ak ide o podstatnú vec týkajúcu sa maloletého dieťaťa, tak je potrebné dopytovať druhého rodiča, či s prejavom zastupujúceho rodiča súhlasí. Vycestovanie dieťaťa do iného štátu je závažná podstatná vec, v ktorej je potrebné skúmať záujem maloletého dieťaťa. Aktuálne rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, otec maloletého pochádza z Jordánska, v Jordánsku žijú aj starí rodičia maloletého a jeho bratrance. Po rozchode rodičov v máji 2018 otec s maloletým vycestoval do Jordánska, odkiaľ sa v dohodnutom termíne nevrátil. Bez ohľadu na rôzne interpretácie rodičov, výsledkom bolo to, že matka dlhé obdobie syna nevidela. I keď otec deklaroval, že v súčasnosti by vycestovali so synom do Jordánska len na dovolenku, matka týmto vyhláseniam neverila. Je pochopiteľné, že je ovplyvnená minulosťou, a nedokáže úplne prijať vyhlásenia otca a dôverovať im, i keď je uveriteľné, že otec svoje rozhodnutie z minulosti ľutuje. Vzhľadom na tieto skutočnosti, považoval súd vycestovanie maloletého do zahraničia za podstatnú vec týkajúcu sa maloletého. Súd nespochybnil vyjadrenia maloletého o tom, že chce vycestovať do Jordánska a chce sa stretnúť so starými rodičmi, táto túžba po stretnutí s rodinou zo strany otca však môže byť naplnená aj iným spôsobom. Starí rodičia, bratrance a sesternice, môžu pricestovať za maloletým na Slovensko, prípadne sa môžu kontaktovať prostredníctvom využitia technických komunikačných prostriedkov. Súd pripustil, že zákaz vycestovať do zahraničia je výrazným zásahom do rodičovských práv otca, ako aj do práv maloletého. V tejto chvíli je však najdôležitejší záujem maloletého, a tým je stabilizácia jeho pomerov. Vzťah s matkou bol narušený, aktuálne sa tento vzťah „uzdravuje“, stretnutia maloletého s matkou sú častejšie a predlžujú sa. Tento pozitívny trend je potrebné udržiavať. „Prímerie“ medzi rodičmi, ak teda uzavretie rodičovskej dohody možno nazvať prímerím, je veľmi krehké a ľahko narušiteľné. Z hľadiska istoty, stabilizácie pomerov súd považoval za vhodné, aby bola možnosť otca vycestovať s maloletým do zahraničia obmedzená. Súd poukázal na to, že zákaz vycestovať nie je absolútny, je viazaný na súhlas matky. Pokiaľ sa vzťahy medzi rodičmi budú pozitívne vyvíjať, nie je vylúčené, že súhlas s vycestovaním maloletého matka otcovi udelí. O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti uloženia zákazu otcovi vycestovať s maloletým mimo územia Slovenskej republiky bez písomného súhlasu matky podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a návrh matky v tejto časti zamietnuť. Rozhodnutie považoval v tejto časti za nepreskúmateľné, nakoľko súd neuviedol, na základe akých skutkových zistení dospel k potrebe uloženia takéhoto zákazu. Maloletý je vo veku blízkom dospelosti (má 16 rokov), v konaní bol dvakrát vypočutý, pričom sa jasne vyjadril, že sám chce navštíviť rodinu v Jordánsku (starých rodičov a sesternice). Jeho názor súd vôbec nevzal do úvahy, pričom takýto zákaz fakticky obmedzuje maloletého a aj jeho v akomkoľvek cestovaní po Európe. Doteraz (podľa poslednej úpravy) syn mohol s ním kamkoľvek vycestovať, pričom neprišlo k žiadnemu dlhodobému vycestovaniu, ani len náznaku takéhoto konania. Obava je teda neopodstatnená a neodôvodnená. Uložený zákaz predstavuje výrazný zásah do jeho rodičovských práv a zároveň je výrazným zásahom do slobody maloletého, ktorý fakticky nemôže vycestovať ani len na krátky výlet do blízkej cudziny, prípadne obvyklých dovolenkových destinácií.

4. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého, ktorá navrhla rozsudok v napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Po predošlých veľmi negatívnych skúsenostiach, keď bola otcom maloletého podvedená a zistila, že návrat maloletého z Jordánska prostredníctvom štátnych orgánov SR je legálnou cestou nemožný a bol jej možno nenávratne pretrhnutý predtým krásny a láskyplný vzťah s maloletým, nesúhlasila so zrušením uloženého zákazu. Otec dieťaťa sa v roku 2018 počas rozvodového konania dopustil rodičovského únosu maloletého. Okresný súd Bratislava II uznesením z 20. marca 2018 sp. zn. 28P/29/2018 nariadil neodkladné opatrenie a otcovi zakázal opustiť s mal. A. územie Slovenskej republiky, pričom predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu

v Bratislave sp. zn. 11CoP/230/2018. V júli 2018 uverila klamlivému tvrdeniu otca, že má v Jordánsku ťažko chorú matku a súhlasila s vycestovaním syna do Jordánska v termíne 30.7.-2.9.2018, pričom otec plánoval nevrátiť sa so synom na Slovensko, keď bol už naplánovaný nástup maloletého do školy v Jordánsku dňa 29.8.2018. Následne bol do veci zapojený INTERPOL a po roku došlo k návratu maloletého, pričom otec robil obštrukcie a matku vydieral. Maloletý následne stratil úplne záujem o všetky aktivity, vrátane športu, ktorému sa venoval, úplne sa asocializoval, číta len Korán a modlí sa. Z konania otca je zrejmé, že všetky kroky starostlivo plánuje v snahe ublížiť jej. Ona nikdy nebránila maloletému kontaktovať sa a navštevovať jeho rodinu v Jordánsku, a to až do roku 2018, kedy dokonca nemala problém nechať syna vycestovať s otcom po vydaní neodkladného opatrenia. Nikdy nemala a nemá problém s tým, aby prišla rodina z Jordánska pozrieť maloletého na Slovensko. Ale ani keď bola cena leteniek mizivá, nikto z rodiny v Jordánsku neprejavil o to záujem. V súčasnej vyhrotenej situácii, keď sa jej otec dieťaťa vyhráža fyzickou likvidáciou, a keď je syn pod neustálym psychickým tlakom otca, je podľa nej uložený zákaz dôvodný.

5. Opatrovník maloletého vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Otec v máji 2018 spolu s maloletým vycestoval do Jordánska, odkiaľ sa v dohodnutom termíne nevrátil, čo malo za následok, že matka dlhé obdobie syna nevidela a ich vzájomný vzťah sa narušil. Opatrovník nijakým spôsobom nespochybňuje vyjadrenia maloletého o tom, že chce vycestovať do Jordánska a chce sa stretnúť so starými rodičmi a rodinou zo strany otca. Bol toho názoru, že je možné stretnutia s rodinou realizovať aj iným spôsobom, keď títo môžu prísť na územie SR, alebo komunikovať prostredníctvom technických komunikačných prostriedkov. Zákaz vycestovania opatrovník nepovažoval za absolútny. Pokiaľ sa vzťahy medzi rodičmi zlepšia, nie je vylúčené, že písomný súhlas s vycestovaním matka otcovi udelí.

6. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP a § 3 ods. 5 písm. b/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dôkazov (§ 383, § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola zmena úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. A.. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie schválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, na základe ktorej sa maloletý zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Napadnutým rozsudkom súd uložil otcovi zákaz vycestovať s mal. A. mimo územia Slovenskej republiky bez písomného súhlasu matky.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu v časti uloženia zákazu vycestovať a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

9. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

10. Odvolateľ okrem iného odvolanie odôvodnil tým, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Namietol, že súd svoj rozsudok riadne neodôvodnil, keď sa právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné a právne významné.

11. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozhodnutie prvoinštančného súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

12. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu/účastníka konania, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

13. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s názorom odvolateľa, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné vzhľadom na nedostatok dôvodov, nakoľko obsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Súd v odôvodnení rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú otázku, každý argument účastníka, ale musí reagovať na tie, ktoré majú pre konanie podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov konania uvádzanými účastníkmi. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každý jednu poznámku, či pripomienku účastníka, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a podobne).

14. Odôvodnenie napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu vyššie uvedenému zodpovedá, pričom je samozrejmé, že odvolateľ s niektorými skutkovými závermi súdu nesúhlasí. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vyporiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

15. Súd prvej inštancie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil uloženie zákazu otcovi vycestovať s maloletým mimo územia SR bez písomného súhlasu matky, pričom odvolací súd uvedené rozhodnutie, ako aj jeho odôvodnenie považuje za správne a v podrobnostiach naň odkazuje (bod 31.). Možno súhlasiť s otcom, že sa jedná o pomerne výrazný zásah do jeho rodičovských práv, ktorý je však odôvodnený okolnosťami konkrétneho prípadu. Nebolo možno ponechať bez povšimnutia, že otec v minulosti s maloletým odišiel do Jordánska, pričom tvrdil, že sa tam zdrží presne vymedzený a matkou odsúhlasený čas, pričom matka uverila tvrdeniam otca, a napriek nariadenému neodkladnému opatreniu ukladajúcemu otcovi zákaz vycestovať s maloletým mimo územia SR dala otcovi písomný súhlas na vycestovanie. Otec dohodu s matkou nerešpektoval a s maloletým sa v dohodnutom termíne nevrátil, vrátil sa až po roku, keď vec bola vec riešená v súčinnosti s ďalšími orgánmi, vrátane INTERPOLU. V dôsledku takéhoto konania otca došlo k narušeniu vzťahov medzi matkou a maloletým. Aby sa predišlo k obdobnej situácii považoval i odvolací súd uloženie zákazu otcovi vycestovať s maloletým mimo územia SR bez súhlasu matky za dôvodný, v záujme maloletého. Prvoradým je záujem na obnovení riadneho vzťahu matky s maloletým, a až následne budovanie a upevňovanie vzťahu medzi maloletým a rodinou zo strany otca. Títo majú aj iné možnosti na kontakt s maloletým, ako uviedol súd prvej inštancie. Pokiaľ sa vzťahy medzi rodičmi budú pozitívne vyvíjať, nie je vylúčené, ako konštatoval súd prvej inštancie, že matka udelí otcovi súhlas s vycestovaním.

16. Správne súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP i o nároku na náhradu trov konania.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. a v závislom výroku IV. podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

19. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).